

Vsebina

Okvare vida.....	2
Branko Čeak.....	4
Valter Čučkovič.....	6
Metka Pavšič.....	8
Anton Žerak	10
Goalball	12
Showdown.....	14
Tinka Šetina.....	16
Evgen Angel Bavčar	18
Dušan Porenta	20
Milica Debeljak	22
Roman Brvar.....	24
Rezka Arnuš	26
Zoran Škrinjar	28
Mitja Čander.....	30
Sonja Pungertnik.....	32
Ivan Kastelic	34
Mila Vučko	36
Ustvarjalci sprememb	38

USTVARJALCI SPREMEMB

Zveza društev slepih in slabovidnih Slovenije (ZDSSS) je najstarejša reprezentativna invalidska organizacija za slepe in slabovidne, ki deluje v javnem interesu na državni ravni na področju socialnega varstva, kulture, šolstva in zdravja.

Ustanovljena je bila za zadovoljevanje skupnih potreb slepih in slabovidnih po izvajanju posebnih socialnih in drugih njim posebej prilagojenih storitev (Knjižnica slepih in slabovidnih Minke Skaberne s prilagojenimi knjigami ter njihovo prilagajanje v tehnike dostopne slepim, izdaja prilagojenih časopisov v zvoku in brajici, dobava tehničnih pripomočkov, spremljanje slepih s pomočjo prostovoljcev, ohranjevanje zdravja, klicni center za podporo in pomoč slepim, posebne aktivnosti za slepe in slabovidne otroke ter mladostnike, usposabljanje za aktivno življenje, šport in rekreacija slepih in slabovidnih, kulturno umetniško ustvarjanje slepih, drugo).

Danes zveza povezuje devet medobčinskih društev slepih in slabovidnih iz Ljubljane, Maribora, Celja, Kranja, Ptuja, Nove Gorice, Kopra, Novega mesta in Murske Sobotne.

Po nekaterih ocenah je v Sloveniji nekaj več kot 10.000 oseb z okvaro vida. V prej naštetih medobčinskih društvih je vključenih več kot 3.700 slepih in slabovidnih oseb vseh starostnih skupin, pri čemer je razmerje nekoliko bolj v korist slepih (cca. 52%).

Več informacij na QR povezavi

Okvare vida

Okvaro vida izražamo z ostankom ostrine vida in ostankom širine vidnega polja oz. z izgubo ene ali druge. Normalna ostrina vida je 1,0 ali 100 %, meja med slepoto in slabovidnostjo pa je postavljena na 95 % izgube ostrine vida ali na manj kot 10 stopinj zoženo vidno polje okoli fiksacijske točke, ne glede na ostrino vida.

Med slepe torej v nasprotju s splošnim prepričanjem ne uvrščamo le tistih oseb, ki so popolnoma izgubili sposobnost vida in je njihovo zaznavanje svetlobe enako nič (amaurosis), ampak mednje štejemo tudi tiste, ki imajo določen ostanek vida (do 5 %), vendar je ta tako pičel in necelovit, da človeku v neznanem okolju ne omogoča samostojne orientacije.

ZOŽENO VIDNO POLJE

TUNELSKI VID

SIVA MRENA

Okvare vida so lahko prirojene ali pridobljene kot posledica različnih bolezni oziroma poškodb. So različnih stopenj in se pojavljajo v vseh obdobjih človekovega življenja – od rojstva do starosti.

Ljudi z okvarami vida delimo na slabovidne in slepe glede na to, ali jim vid še omogoča sprejem okrnjenih vidnih informacij ali ne.

Med slepe in slabovidne uporabnike se uvrščajo tisti, ki se glede na definicijo slepote in slabovidnosti Svetovne zdravstvene organizacije umeščajo v 1. in 2. kategorijo (slabovidni – vidna ostrina od 0,3 do 0,05) ter 3., 4. ali 5. kategorijo (slepi – vidna ostrina od 0,05 do 0).

Več informacij na QR povezavi

PERIFERNI VID

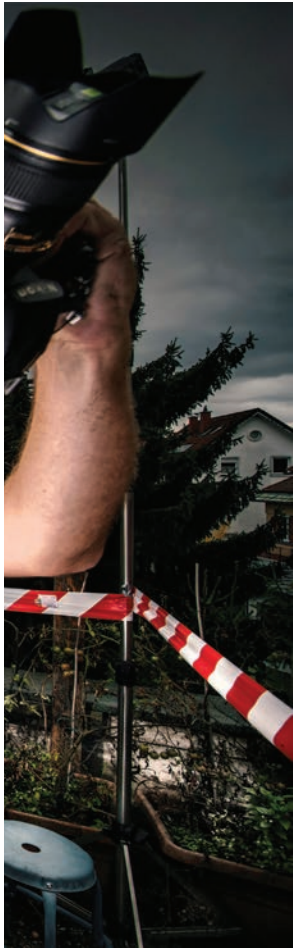

GLAVKOM

Branko Čeak

samostojni ustvarjalec na področju kulture,
vrhunski fotograf

» moto

Več je več. Zlasti luči.

«

Na denarnici je že pisalo Gregor, ko je umrl ded Branko, in januarja 1972 je vnuk dobil dedovo ime. Med študijem književnosti je napisal knjigo *Ime mi je Branko in nič nimam od tega*. Knjiga je bila slaba in odpravil se je po planetu iskat kaj boljšega. Pozimi leta 1996 je v Teheranu kupil fotografski aparat. Od takrat ni našel nič boljšega.

Pri štiridesetih mu komisija za invalidsko zavarovanje spričo degenerativne okvare mrežnice – pigmentna retinopatija podeli status slepega državljana. Od takrat, v resnici pa tudi do takrat, mu ob strani stoji ljudski rek *Slepa kura zrno najde*.

Sedaj ima novo denarnico.

Več informacij na QR povezavi

Valter Čučkovič

pesnik in aforist

»» moto

Po poteh književnosti
do svetlobe v slepoti.

««

Valter Čučkovič je bil rojen 26. septembra 1959, v Mariboru, kjer živi še danes. Osnovno šolo je obiskoval v Zavodu za slepo in slabovidno mladino v Ljubljani, nadaljnje šolanje je potekalo na Srednji medicinski šoli v Beogradu. Zaposlen je bil v Športno – rekreacijskem centru Pristan, v Mariboru, kjer se je z redno upokojitvijo tudi končala njegova profesionalna pot.

Piše od konca devetdesetih let prejšnjega stoletja. Doslej je izšlo 6 rednih pesniških zbirk in 1 izredna ter 2 zbirki aforizmov. Valter Čučkovič je prisoten v več domačih in tudi v nekaj tujih zbornikih.

Več informacij na QR povezavi

Metka Pavšič

igralka, pevka, socialna delavka

» moto

**... upam, da se bodo
vedno znova pojavljale
možnosti, da izrazim
svojo umetniško plat ...**

«

Idrijčanka, diplomirana socialna delavka, zaposlena v domu starejših v Idriji, podiplomski študij je končala na AGRFT. Metka je predana gledališču, prepevanju, predvsem pa iskanju lepega in smiselnega. Petje in gledališče ji ponujata možnost, da raziskuje svoj glas, svoje telo in da z njima vstopa v druge ljudi, v drugačne svetove. Gledališče in petje sta en, nadvse radosten in navdihujoč pol Metkinega življenja, en pol pa v polnosti izpolnjuje socialno delo.

Metka Pavšič rada govori realne zgodbe, aktualne, humorne, prežete s socialno noto in gre z vedrim pogledom naprej. Tako človeško, osebno!

Deluje v Gledališču slepih in slabovidnih Nasmeh, v Dramatičnem društvu Idrija, na Linhartovem odru, sodelovala je v londonskem muzikalu in poje v različnih pevskih zasedbah.

Več informacij na QR povezavi

Anton Žerak

podjetnik, ki je razvil skupino podjetij za proizvodnjo mesa in mesnih izdelkov

» moto

**Za uspeh so potrebni
ideja, pogum in vztrajnost!**

«

Že kot najstnik je izkazoval interes za proizvodnjo živil, za tehnologijo proizvodnje mesa in mesnih izdelkov. Vključil se je v formalno in neformalno strokovno izobraževanje na tem področju, kasneje pa svoje znanje razširil še na področju ekonomije.

Zaposlil se je v največjem slovenskem živilskem podjetju, kjer je opravljal vrsto strokovnih in vodstvenih nalog in v tem podjetju pustil pomemben pečat na področju razvoja mesnih izdelkov.

Po poškodbi oči in izgubi vida se je podal na samostojno podjetniško pot. V preurejenih prostorih svojega doma je začel z intenzivnim razvojem in proizvodnjo novih mesnih proizvodov in ti so bili na trgu dobro sprejeti. To je bila dodatna vzpodbuda in odskočna deska za nadaljnji razvoj in izgradnjo modernega živilsko-predelovalnega obrata in v nadaljevanju skupine podjetij Žerak, ki danes svoje produkte trži tako na domačem tržišču, kakor tudi na evropskem trgu ter trgu tretjih držav in kot skupina predstavlja eno večjih slovenskih mesno-predelovalnih podjetij.

Več informacij na QR povezavi

Goalball

ekipni šport, zasnovan posebej za športnike z okvaro vida

Športniki v ekipah po najmanj tri in največ šest poskušajo vreči žogo, v kateri so posebni zvončki, v nasprotnikova vrata. Zvenečo žogo se meče z roko in se je nikoli ne brca.

Na vsaki strani igrišča so trije igralci in gol. Ekipi si podajata žogo z ene strani igrišča na drugo, njun cilj pri igri pa je ubraniti svoj gol in na drugi strani zadeti gol nasprotnika. Vsak met je tako tudi priložnost za gol. Na tleh so taktilne oznake, s pomočjo katerih se igralci orientirajo in tako najdejo svoje mesto na igrišču. Igrišče ima enake zunanje mere, kot odbojgarsko t. j. 18 metrov v dolžino ter 9 metrov v širino. 9 metrov je dolg tudi gol. Tekma se igra v dveh polčasih po 12 minut.

» moto

Od zmage preko zmage do zmage.

«

Goalball je paraolimpijski šport, slovenski goalball igralci se udeležujejo tudi ostali mednarodnih tekmovanj, na primer evropskega in svetovnega prvenstva. Slovenska reprezentanca je v goalball-u dosegla že vrsto vrhunskih rezultatov.

Mednarodna športna zveza slepih (IBSA), ki je bila ustanovljena leta 1981 in je odgovorna za vrsto športov za slepe in slabovidne, je uradni upravni organ za goalball.

[Več informacij na QR povezavi](#)

Dosežki:

- 1994 – 3. mesto na IBSA svetovnem prvenstvu v Koloradu
- 1995 – 1. mesto na Evropskem klubskem prvenstvu n Nemčiji
- 1996 – 3. mesto na Evropskem klubskem prvenstvu v Benetkah
- 1997 – 1. mesto na IBSA Evropskem prvenstvu v Stockholmu
- 1998 – 1. mesto na IBSA svetovnem prvenstvu v Madridu
- 2000 – 3. mesto na I na IBSA svetovnem prvenstvu v Braziliji
- 2001 – 4. mesto na EP na Madžarskem
- 2002 – 3. mesto na SP v Braziliji
- 2005 – 4. mesto na EP v Belgiji
- 2006 – 4. mesto na SP v ZDA
- 2009 – 2. mesto na EP v Nemčiji

Showdown

šport za slepe in slabovidne, ki bi ga lahko opisali kot odgovor skupnosti slepih na zračni hokej ali namizni tenis

» moto

**Šport je smisel življenja,
slepi in slabovidni
pa to vedno znova potrjujemo.**

«

Edina potrebna oprema je posebej oblikovana miza, dve lopatici, posebna žogica, v katero so vstavljene kroglice, da je slišna, neprosojna očala in rokavica za zaščito roke, s katero odbijete udarec.

Igro igrata dva na pravokotni mizi s sredinskim zaslonom in žepoma za gol na obeh straneh. Cilj igre je odbiti žogico po mizi, pod zaslonom za sredinsko ploščo in v nasprotnikova vrata, nasprotnik pa poskuša to preprečiti. Igralci morajo nositi zaščito za oči, da ne vidijo žogice. Igra se vedno začne s servisom. Za pravilno serviranje morajo igralci žogico udariti tako, da se žogica natanko enkrat odbije od stranske stene mize, preden gre pod sredinski zaslon. Če se servis ne izvede pravilno, se nasprotniku dodeli ena točka. Vsak igralec servira dvakrat zapored. Igralec dobi dve točki za gol in eno točko, če nasprotnik zadane žogico v zaslon, jo odbije od mize, se dotakne žogice s palico ali z roko v območju gola, se dotakne žogice s čim drugim kot s palico ali pa žogico ujame ali ustavi za več kot dve sekundi, tako da nasprotnik žogice ne sliši. Ena točka se nasprotniku prizna tudi, če se igralec dotakne svoje zaščite za oči, ne da bi prej vprašal za dovoljenje. Tekme se običajno igrajo v treh nizih, zmaga najboljši od dveh. Seta se udeleži igralec, ki prvi doseže 11 točk in vodi za dve ali več točk. Izjema

sta polfinale in finale, kjer zmaga najboljši iz treh nizov. Igralci po vsakem nizu zamenjajo stran v igri. V zadnjem nizu tekme bosta igralca zamenjala strani, ko bo en igralec dosegel 6 točk, ali ko se bo iztekla polovica časa za prekinitev. Gledalci morajo biti med igro tihi, da ne ovirajo igralcev pri poslušanju žogice. Navijanje je dovoljeno po sodnikovem žvižgu.

Slovenci športniki so v zadnjih petnajstih letih dosegali izvrstne rezultate na vseh mednarodnih tekmovanjih, v vseh kategorijah. Največji uspehi so ekipni svetovni prvaki (2009, 2013), posamično svetovni prvaki (Jana Führer – 2009, Peter Zidar – 2013, 2017), evropski prvaki (Aleksander Sabo – 2010, Peter Zidar – 2014, 2016).

[Več informacij na QR povezavi](#)

Tinka Šetina

popotnica, begunka, pisateljica, slikarka

» moto

Življenje je lepo,
nikoli ne obupaj!

«

Tinka Šetina se je rodila februarja 1941 primorskim staršem, ki izhajajo iz Opatjega sela pri Novi Gorici.

Tinkino življenje je bilo res zanimivo, zaznamovale pa so ga predvsem številne selitve in begunstvo že v najzgodnejših otroških letih – begunka je postala pri 16-ih mesecih! Morda je prav zaradi teh izkušenj postala taka »borka«, ki v življenju nikoli ne obupa.

Njena družina je bila, tako kot ostali primorski Slovenci, pregnana pred prvo svetovno vojno na Češko. Od tam so bili izseljeni v Prekmurje. V času druge svetovne vojne je družina preživela okupacijo Madžarov in bila v taborišču Šarvar na Madžarskem. Družina je bila do konca druge svetovne vojne v taborišču. Po končani vojni so slovenske Primorce iz Prekmurja kolonizirali v Vojvodino. Želja tako njene družine, kot vseh ostalih Slovencev, je bila vseskozi vrnitev v rojstno Primorsko.

Ljubezen jo je leta 1970 odpeljala na Dolenjsko. Tinka Šetina je kljub težkim življenjskim preizkušnjam vesela in optimistična ženska, ki ima rada življenje, lepoto narave in ljudi. Največ ji je vedno pomenila družina in prepričana je, da je družina tista vrednota, ki človeku osmisli življenje.

Po poklicu je višja medicinska sestra, z opravljeno pedagoško andragoško izobrazbo in strokovnim izpitom za področje vzgoje in izobraževanja. Na Šolskem centru Novo mesto je bila do upokojitve zaposlena kot učiteljica praktičnega in teoretičnega pouka s področja zdravstvene nege.

[Več informacij na QR povezavi](#)

Evgen Angel Bavčar

**filozof, konceptualni umetnik, borec za
pravice slepih in ambasador slepote**

» moto

**Vztrajnost in
radovednost
malega princa.**

«

Živi in dela med Parizom in Lokavcem pri Ajdovščini. Danes kot gostujoči profesor o fotografiji in problematiki slepih predava na evropskih in ameriških univerzah. Inštitut za kritične študije v Mehiki mu je leta 2010 podelil častni doktorat. Častni doktorat mu je leta 2011 podelila tudi Univerza v Novi Gorici. Leta 2004 je prejel red za zasluge Republike Slovenije »za ustvarjalno delo, prispevek k slovenski kulturi, njenemu mednarodnemu uveljavljanju in prepoznavanju, posebne dosežke v umetniškem fotografskem izražanju ter za dejanja v dobro pomoči potrebnih.«

Leta 2012 je prejel Pretnarjevo nagrado zaslužnim razširjevalcem slovenske književnosti in jezika po svetu. Leta 2016 je prejel nagrado Državljan Evrope, katero podeljuje Evropski parlament ter najvišje francosko civilno odlikovanje Red legije časti.

[Več informacij na QR povezavi](#)

Dušan Porenta

avtor glasbe, prireditelj, pisec besedil in glasbenik

» moto

Gre, če človek hoče!

«

Človek, ki bo in je pustil trajno sled v slovenski glasbi.

Porenta je pisal glasbo za radio in televizijo ter kot skladatelj sodeloval na različnih festivalih. Pisal je zabavno in narodno-zabavno glasbo. Njegove skladbe so prepevali Berta Ambrož, Majda Sepe, Jožica Svete, Meta Malus, Braco Koren, Edvin Fliser.

Prispeval je glasbo in besedilo za najbolj znano skladbo festivala Slovenska popevka - Trideset let, v pevski izvedbi Ota Pestnerja.

Za Beneške fante je napisal skladbe, ki danes sodijo med zimzelene melodije te glasbene zvrsti: Na Beneškem, Srečna bodi z menoj in Mi, veseli Benečani. Pisal je tudi za Ansambel Dorka Škaberneta in Ansambel Mihe Dovžana. Leta 1972 je bila skladba Otroci morja največkrat predvajana skladba tistega leta.

[Več informacij na QR povezavi](#)

Milica Debeljak

pedagoginja, zborovodkinja, prva
ravnateljica glasbene šole Tržič

» moto

Če se potrudim,
zmorem!

«

Pred drugo svetovno vojno je zasebno poučevala klavir in harmoniko ter brezplačno vodila pevski zbor Meščanske šole. Po vojni je učila glasbo na nižji gimnaziji in kasneje na osemletki v Tržiču. Leta 1947 je bila med ustanovitelji in prva ravnateljica glasbenega tečaja v Tržiču, ki se je čez dve leti preimenoval v glasbeno šolo. Med drugim je eno leto učila v Zavodu za slepe v Ljubljani. Vso delovno dobo je učila na običajni šoli in še po upokojitvi je poučevala številne otroke klavir in harmoniko. Aktivna je bila v društvu slepih. Za svoje delo je prejela več priznanj.

Več informacij na QR povezavi

Roman Brvar

učitelj zgodovine in geografije, tiflopedagog,
inovator na področju izobraževanja slepih in slabovidnih

» moto

**Prižgi luč, namesto
da se pritožuješ nad temo.**

«

Pri pouku geografije in zgodovine je uporabljal širok spekter metod in pristopov, prilagojenih različnim stopnjam okvare vida. Prilagajal in izdeloval je zemljevide, učila in učne pripomočke za slepe in slabovidne učence, občasno tudi s pomočjo zunanjih institucij (Geodetski inštitut Slovenije), izdeloval modele in makete, razvijal različne igre, med drugimi tudi dramske uprizoritve, pesmi, uganke, vaje za mobilnost in orientacijo, ter posnel veliko avdio in video gradiv. Zelo zgodaj je prepoznal potencial tehnološkega napredka pri delu s slepimi.

Je avtor več del, na primer Geografija nekoliko drugače (Didaktika in metodika geografije za slepe in slabovidne), Dotik znanja (Slepi in slabovidni v inkluzivni šoli) in knjigo Z igro do učenja.

Za svoje dolgoletno strokovno in vzgojno delo ter inovatorstvo pri izdelavi učil za slepe in slabovidne je prejel več nagrad.

Več informacij na QR povezavi

Rezka Arnuš

slikarka, fizioterapevtka, ljubiteljica petja

» moto

**Bolj ko nič ne vidim,
bolj hitro ustvarjam.**

«

Rezka Arnuš, rojena leta 1953, je slabovidna likovna ustvarjalka, upokojena fizioterapevtka, ki živi in ustvarja v Dolenjskih Toplicah. Slikanja se je učila na tečajih pri različnih mentorjih. Največ ji svetuje akademski slikar Jože Kumer. Slika že preko dvajset let. Ustvarja na večja platna v različnih tehnikah. Po spominu slika tihožitja, podobe Bele krajine, v zadnjem času pa figure, akte in abstrakcijo. Imela je 24 samostojnih razstav v Sloveniji in tujini. Veliko je razstavljala tudi skupinsko. Za svoja dela je doma in v tujini prejela več nagrad in priznanj.

Več informacij na QR povezavi

Zoran Škrinjar

klasični in jazzovski pianist, skladatelj,
muzikolog, aranžer ter klavirski pedagog

» moto

**Vedno znova si želim deliti
najlepše, kar imam, z vsemi
ljudmi preko glasbe, ki vidi v srce
in dušo, očem pa je bistvo
pogosto skrito. S pogledom iz
srca vidimo, da so lahko
tudi slepi ustvarjalci vrhunski.**

«

Zoran Škrinjar je klasični in jazzovski pianist, skladatelj, muzikolog, aranžer ter klavirski pedagog. Po končanem študiju je vpisal še jazzovski oddelek in se kasneje veliko izpopolnjeval v tujini pri svetovno znanih umetnikih in pedagogih. Sredi visokošolskega študija je zaradi retinitis pigmentose oslepel, a je kljub temu zelo uspešno nadaljeval glasbeno pot in odigral veliko solističnih, komornih in koncertov z raznimi orkestri doma in v tujini. Izdal je tudi nekaj zgoščenk, med njimi dve z avtorsko jazzovsko glasbo in evergreeni pa tudi skladbe W. A. Mozarta s simfoniki RTV Slovenija, z dirigentom Antonom Nanutom. Sodeloval je že z mnogimi vrhunskimi domačimi in tujimi umetniki. Posveča se tudi klavirskemu pedagoškemu delu s slepimi otroki in je novinar zvočnega časopisa Obzorje ter promotor kulture slepih pri nas in v tujini, tudi preko LIONS klubov.

Več informacij na QR povezavi

Mitja Čander

pisatelj in urednik

» moto

**Zaupam v premoč
dobrega nad zlim,
pa čeprav se zdi včasih
tak pogled
na življenje naiven.**

«

Mitja Čander (1974) je diplomirani literarni komparativist in soustanovitelj založbe Beletrina. Skoraj trideset let deluje kot knjižni urednik, vmes pa se je posvečal tudi literarni kritiki, dramaturgiji, scenaristiki in publicistiki. Bil je programski direktor Evropske prestolnice kulture Maribor 2012. Od leta 2014 naprej je direktor založbe Beletrina. V prvem desetletju novega tisočletja je objavil tri zbirke esejev, leta 2019 pa tudi romaneskni prvenec z naslovom Slepec.

Več informacij na QR povezavi

••••• ••••• ••••• ••••• ••••• ••••• ••••• •••••

Foto: Anka Golmajer

Sonja Pungertnik

defektologinja, radijska voditeljica, Slovenka leta 2014

» moto

Raste lahko le,
kdor si upa biti »majhen«.

Sonja Pungertnik je ena tistih, ki pustijo sled. Je ravnateljica Ignacijevega doma duhovnosti, izvajalka programov za osebnostno in duhovno rast, urednica in voditeljica preko 300 radijskih oddaj o življenju in delu slepih in slabovidnih »Luč v temi«, ambasadorica preventivnega programa Svit, avtorica številnih člankov in romana »Misliš resno?«, prejemnica priznanja Andragoškega centra Slovenije za dosežke na področju izobraževanja odraslih ter Slovenka leta 2014. Je topla, prijazna in optimistična ženska, opora mnogim na življenjski poti. Nikoli ne gleda na to, kaj bodo drugi naredili zanjo, temveč kaj bo družba z njo pridobila.

Več informacij na QR povezavi

Ivan Kastelic

univ. dipl. novinar in kustos pedagog

» moto

**Moj delovnik se ni nikoli končal,
ker so bili vedno novi izzivi.**

«

Rojen 8. julija 1952. Kot otrok je preromal vso Jugoslavijo. Oče, Ljubljčan po rodu, je namreč kot vojaški dentist moral večkrat zaradi službe seliti svojo družino in to je razlog, da se je Ivan Kastelic rodil v srbski Čupriji, prva leta osnovne šole pa obiskoval v hrvaškem Pulju – Pula. V Izoli je dokončal osnovnošolsko izobraževanje, nadaljeval ga je na gimnaziji v Piranu in kasneje vpisal študij novinarstva na univerzi v Ljubljani. Novinarske izkušnje je začel nabirati že kot gimnazijec in pisanje ga spremlja vse življenje.

Po diplomi si je življenje in družino ustvaril v Krškem, kjer je od leta 1980 do 1997 oblikoval in ustvarjal tednik Naš glas - časopis za Posavje in okolico. Vseh 18. letnikov je (kot dediščina) shranjenih v digitalni obliki.

Leta 1997 je začel delati v Posavskem muzeju v Brežicah kot kustos pedagog. V tem muzeju je pripravil prvo za slepe prirejeno razstavo slik, skulptur in haikujev in hajg. V brežiškem Posavskem muzeju je delal vse do upokojitve.

Do popolne izgube vida je živel, kot da nima težav in vse težave in prilagoditve življenja so bile le njegova skrb.

Več informacij na QR povezavi

Mila Vučko

osnovnošolka, glasbenica in učenka s statusom kulturnika

» moto

**Uživam v vsakem tonu
svojega življenja!**

«

Mila Vučko je slepa sedmošolka in nadarjena mlada glasbenica, ki že 5 let obiskuje pouk kljunaste flavte na Glasbenem Centru Edgara Willemsa (GCEW) v Ljubljani. Na Centru IRIS obiskuje pouk glasbenega zapisa za slepe v okviru DSP. Rada bere, rada kleklja, hodi k pouku francoščine in trenira plavanje pod okriljem Vidim cilj.

Kljub mladosti ima za sabo že tako vrhunske dosežke, da so v društvu Svetloba o njej posneli kratki dokumentarni film, saj je pravi zgled in navdih: maja 2021 je postala državna prvakinja iz nauka o glasbi – solfeggio, od marca 2022 je državna prvakinja iz kljunaste flavte, od leta 2021 ima 1. nagrado s tekmovanja Glasbena čipka iz Idrije. Mila uspehe dosega pod mentorstvom gospe Barbare Cefera in gospe Une Košir.

Je članica Slovenske matice. Vsako leto se udeleži mojstrskega tečaja za kljunasto flavto pri gospe prof. Mateji Bajt s Konservatorija za glasbo in balet Ljubljana. Nastopala je v Državnem zboru, pa pri predsedniku republike Borutu Pahorju in pri Varuhu človekovih pravic Petru Svetini ter sodelovala v oddaji Virtuosos 4+, kjer je glavni žirant maestro Placido Domingo.

Več informacij na QR povezavi

Zveza društev slepih in slabovidnih Slovenije, skupaj z drugimi sorodnimi organizacijami po svetu, vsako leto jeseni obeležuje dva pomembna dneva.

15. oktober je mednarodni dan bele palice, vsak drugi četrtek v oktobru pa je mednarodni dan vida.

Zveza društev slepih in slabovidnih Slovenije na razstavi skupaj s sponzorji predstavlja pomembne dosežke in delo petnajstih posameznikov in dveh športnih ekip, ki so kljub izzivom, ki jih prinaša okvara vida, aktivni in uspešni na različnih področjih. Prav zaradi tega so iskreni pričevalci o življenju in delu s slepoto in slabovidnostjo. Resnični ustvarjalci sprememb.

Namen razstave je predstaviti slepe in slabovidne posameznike, ki vsak na svojem področju premikajo meje in ustvarjajo spremembe za nove generacije slepih in slabovidnih. V svojem okolju in širše v družbi s svojimi dosežki odpravljajo mite, tabuje in predsodke o sposobnostih slepih in slabovidnih in so kažipot prihodnjim generacijam.

Živijo polno in bogato življenje ter dokazujejo, da ovire v družbi niso prepreka za vrhunske dosežke slepih in slabovidnih.

Več informacij na QR povezavi

Ustvarjalci sprememb

Publikacija ob razstavi na Kongresnem trgu v Ljubljani, 2022

Koncept: Štefan Kušar, Dušan Brešar Mlakar, Polona Car,
Mateja Malnar Stembal in Tina Colarič

Besedila: Dušan Brešar Mlakar, Štefan Kušar in Mateja Malnar Stembal

Fotografije: Arhiv Zveze društev slepih in slabovidnih Slovenije

Oblikovanje: Barbara Bogataj Kokalj

Tisk: F - AGENCIJA d. o. o.

Naklada: 150 izvodov

Založnik: Zveza društev slepih in slabovidnih Slovenije

Ljubljana 2022

Podpornik razstave in kataloga:

ZVEZA DRUŠTEV SLEPIH
IN SLABOVIDNIH SLOVENIJE
ZA SLEPE ŽE OD 1920

Zveza društev slepih in slabovidnih Slovenije

Groharjeva cesta 2, 1000 Ljubljana

www.zveza-slepih.si

T: 01 47 00 211

T odzivnik: 01 47 00 225

E: info@zveza-slepih.si

the 1990s, the number of people with a mental health problem has increased in the UK (Mental Health Act 1983, 1990).

There is a growing awareness of the need to address the needs of people with mental health problems in the community. This has led to the development of a range of services, including community mental health teams, crisis teams, and day care centres.

The aim of this paper is to describe the development of a community mental health team in a large city in the UK.

The paper is divided into four sections: a description of the team, a description of the services provided, a description of the team's work, and a discussion of the team's experience.

The first section describes the team's history and its current structure. The second section describes the services provided by the team. The third section describes the team's work, and the fourth section discusses the team's experience.

Background

The number of people with a mental health problem in the UK has increased in the 1990s (Mental Health Act 1983, 1990).

This has led to a growing awareness of the need to address the needs of people with mental health problems in the community.

This has led to the development of a range of services, including community mental health teams, crisis teams, and day care centres.

The aim of this paper is to describe the development of a community mental health team in a large city in the UK.

The paper is divided into four sections: a description of the team, a description of the services provided, a description of the team's work, and a discussion of the team's experience.

Method

The data for this paper were collected from a range of sources, including interviews with staff and service users, and a review of the team's records.

The interviews were conducted with staff and service users who had been involved in the development of the team. The records were reviewed to identify the team's activities and the services provided.

The data were analysed using a range of methods, including content analysis and grounded theory.

The results of the analysis are presented in the following sections. The first section describes the team's history and its current structure. The second section describes the services provided by the team. The third section describes the team's work, and the fourth section discusses the team's experience.

Results

The team was established in 1995 and has since provided a range of services to people with mental health problems in the community.

The services provided by the team include crisis teams, day care centres, and community mental health teams. The team's work is described in the following sections.

The first section describes the team's history and its current structure. The second section describes the services provided by the team. The third section describes the team's work, and the fourth section discusses the team's experience.

Discussion

The development of a community mental health team in a large city in the UK has been a challenging task. The team has provided a range of services to people with mental health problems in the community.

The team's work has been described in the following sections. The first section describes the team's history and its current structure. The second section describes the services provided by the team. The third section describes the team's work, and the fourth section discusses the team's experience.

Conclusion

The development of a community mental health team in a large city in the UK has been a challenging task. The team has provided a range of services to people with mental health problems in the community.

The team's work has been described in the following sections. The first section describes the team's history and its current structure. The second section describes the services provided by the team. The third section describes the team's work, and the fourth section discusses the team's experience.

